

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Det er muligt, hr. Stavad har bedre forudsætninger, end jeg har, for at bedømme det med ærligheden, hvor meget den bliver brugt, så det skal jeg ikke svare på. Det er meget svært her at sige, hvordan det vil virke, men jeg vil stadig væk vove den påstand, at jeg ikke tror, det provenumæssigt vil få de meget store virkninger, som hr. Stavad påstår.

Nu drager hr. Stavad så andre forslag ind, og det kan vi da godt, men jeg mener ikke, der her er tale om generelle nedsættelser. Når vi har foreslået specielle nedsættelser, er det her, forskellen ligger mellem vort forslag og det, som f.eks. Fremskridtspartiet har fremført. Det synes jeg godt hr. Stavad kunne tage med i baghovedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om forbud mod våbentransporter.

Af Ole Espersen (S) og Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 14/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det forslag til lov om forbud mod våbentransporter, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti nu har fremsat, er – og det

fremgår jo også af bemærkningerne – identisk med det forslag, som min forgænger som justitsminister fremsatte i folketingsåret 1987-88, 1. samling, nærmere betegnet den 7. oktober 1987.

Man vil vide, at baggrunden for fremsættelsen af dette forslag til lov om forbud mod våbentransporter var, at Folketinget ved en beslutning tidligere, den 19. maj 1987, havde pålagt regeringen at fremsætte et sådant forslag.

Folketinget kender jo også den daværende regerings synspunkter, som de blev fremlagt af min forgænger som justitsminister. Det var ikke just med en positiv indstilling eller med glæde, at forslaget dengang blev fremsat, og jeg kan for så vidt henholde mig til min forgængers udtalelser, da forslaget var til første behandling.

Regeringen er naturligvis enig i, at man må tage afstand fra og forsøge at forhindre en trafik med våben, der medvirker til at forlænge krige. Realiteten er jo imidlertid, at et ensidigt dansk initiativ til at lovregulere på dette område overhovedet ingen indflydelse vil have på de krigsførende lande, idet der til stadighed på verdensmarkedet vil være rigelig kapacitet, og derfor vil intensiteten af våbentransporter slet ikke blive påvirket. Jeg skal også i den forbindelse henviser til, at den danske skibstonnage alene udgør én procent af verdens skibstonnage.

En vedtagelse af lovforslaget vil kunne få meget uheldige afledede virkninger, fordi man alvorligt må befrygte, at den danske handelsflåde vil miste ordrer, der intet har med våbentransport at gøre. Holdningen hos udenlandske kunder vil utvivlsomt blive: Den danske handelsflåde er pålagt så mange restriktioner, at det ikke kan betale sig hverken økonomisk eller tidsmæssigt at kontrahere med dem længere.

Vi må i den forbindelse huske, at den danske skibsfart ensidigt vil blive ramt af lovforslaget, der dermed virker konkurrenceforvridende. Danmark vil med en enkelt undtagelse, hvis vi vedtager forslaget – og denne undtagelse er Vesttyskland – være det eneste land, der vil have en lovgivning af denne art.

En sammenligning med Vesttyskland, som man ofte ser det, er ikke særlig rimelig, fordi den vesttyske handelsflåde kun henter 35 pct. af sine indtægter ved transporter mellem tredjelande, mens Danmark henter langt størstedelen af sine indtægter ved den slags transporter, 95 pct.